

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****ALİ AKAY BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2017/33784
Karar Tarihi : 15/12/2020

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Burhan ÜSTÜN
Hicabi DURSUN
Muammer TOPAL
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Raportör : Olcay ÖZCAN
Başvurucu : Ali AKAY
Vekili : Av. Serdal BAYTAR

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; hak sahipliğinin tespiti açısından idareye başvuru tarihinden geriye doğru altmış günü kapsayacak şekilde hüküm kurulmaması nedeniyle mülkiyet hakkının, diğer personele icap nöbeti ücreti ödenmesine rağmen bazı uzman doktorlara ödenmemesi nedeniyle de mülkiyet hakkı bağlamındaki ayırıcılık yasağının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 23/8/2017 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüş bildirmemiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahisi Ana Bilim Dalında 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu hükümlerine tabi uzman doktor olarak görev yapmaktadır (22/2/2018 tarihli ve 7100 sayılı Kanun'un 2., 13. ve 29. maddeleri uyarınca yükseköğretim kurumlarına tahsis edilen *okutman, uzman, çevirici, eğitim-öğretim planlamacısı* kadroları kaldırılarak bunların yerine *öğretim görevlisi* kadrosu ihdas edilmiş olup başvurusunun kadrosu da *öğretim görevlisi* kadrosuna dönüşmüştür.).

9. Başvurucu, uzman doktor olarak olağan mesaisine ek olarak tuttuğu nöbetlere ilişkin hak kazandığı nöbet ücretlerinin ödenmesi (icap nöbeti dâhil) talebiyle 29/2/2016 tarihinde Ege Üniversitesi Rektörlüğüne (İdare) başvuruda bulunmuştur. İdare, başvuruya cevap vermemiştir.

10. Başvurucu, cevap verilmemek suretiyle zimnen reddedilen idari işlemin iptali istemiyle 17/5/2016 tarihinde İzmir 1. İdare Mahkemesinde (Mahkeme) İdare aleyhine dava açmıştır. Bu davada başvurucu 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu kapsamında istihdam edilen uzman hekimlere nöbet ücreti ödenmekteyken 2547 sayılı Kanun'a tabi uzman hekimlere nöbet ücretinin ödenmemesinin eşitlik ilkesi ile angarya yasağına aykırı olduğunu ve Danıştay Sekizinci Dairesinin 29/9/2015 tarihli kararında nöbet ücretinin ödenmesi gerektiğinin ifade edildiğini ileri sürmüştü; ödenmeyen nöbet ücretlerinin yasal faizi ile ödenmesini istemiştir.

11. Mahkeme 1/3/2017 tarihinde davanın kabulüne, dava konusu işlemin iptaline, ödenmeyen nöbet ücretlerinin İdareye başvuru tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte başvurucuya ödenmesine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde özetle;

i. Başvurucunun haftalık çalışma saatleri dışında uzman bekim olarak nöbet tuttuğu ve İdarenin başvurusunun iş gücünden yararlandığı belirtilmiştir.

ii. Başvurucunun 2547 sayılı Kanun'un 50/d. maddesine göre görev süresi dolduğuna ve hizmetine gerek görülerek aynı Kanun'un 33. maddesine göre görev süresinin uzatıldığına işaret edilerek 657 sayılı Kanun'un 33. maddesi uyarınca izin suretiyle kullanılmayan her bir nöbet saati için uzman tabipler için belirlenen orandaki gösterge rakamının aylık katsayısı ile çarpılması suretiyle hesaplanacak nöbet ücretinin Anayasa'nın 18. ve 55. maddeleri uyarınca ödenmesi gerektiği ifade edilmiştir.

12. Taraflar, verilen karara karşı istinaf yoluna başvurmuştur. İzmir Bölge İdare Mahkemesi 5. İdari Dava Dairesi (Bölge İdare Mahkemesi) 22/6/2017 tarihinde başvurusunun istinaf isteminin reddine, İdarenin istinaf isteminin nöbet ücretine ilişkin kısım yönünden reddine, icap nöbetine ilişkin kısım yönünden kabulüne ve icap nöbet ücretine ilişkin kısım yönünden davanın reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesinde özetle;

i. Başvurucunun nöbet ücretinin İdareye başvuru tarihinden geriye doğru altmış günlük süreyi kapsayacak şekilde ödenmesi gerektiğini ileri sürdüğü ancak Mahkemenin başvurusunun istemine bağlı kalarak karar verebileceği ve başvurusunun nöbet ücretinin İdareye başvuru tarihinden geriye doğru altmış günlük süreyi kapsayacak şekilde ödenmesi yönünde bir talebinin bulunmadığı belirtilmiştir.

ii. Ödemeleri düzenleyen 11/10/1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu ve 2547 sayılı Kanun'da söz konusu personele nöbet ücreti ve icap nöbeti ücreti adı altında bir ödeme yapılacağına ilişkin bir düzenlemeye yer verilmediği ifade edilmiştir. Ayrıca 2914 sayılı Kanun'un 20. maddesindeki bu Kanun ve 2547 sayılı Kanun'da hüküm bulunmayan hâllerde 657 sayılı Kanun'un uygulanacağı şeklindeki düzenlemenin kanunlarda açıklık bulunmayan verilen hakların kullanılmasına ilişkin konulara ilişkin olduğu belirtilerek yükseköğretim elemanlarının tüm parasal haklarına 2914 sayılı kanun ve 2547 sayılı Kanun'da düzenlendiğinden 657 sayılı Kanun veya diğer kanunlarda verilen parasal haklardan faydalandırılmasının mümkün olmadığına vurgu yapılmıştır.

iii. 657 sayılı Kanun kapsamında sayılan bir parasal haktan madde hükmünde açıkça sayılanların yararlanabileceği, 657 sayılı Kanun'un 5947 sayılı Kanun'la değişik ek 33. maddesinde düzenlenen nöbet ve icap nöbeti ücretinden ise maddede açıkça sayılan memurlar ile sözleşmeli personel ve 2547 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (e) bendinde belirtilenlerin (tıpta uzmanlık eğitimi yapanlar) yararlanabileceği, aynı maddede yer alan gösterge tablosunda da kimlerin nöbet ve icap nöbeti ücretinden yararlanacaklarının oranlar itibarıyla sayıldığı vurgulanarak madde kapsamında öğretim elemanları sayılmadığından yorum yoluyla bu haktan yararlandırılmalarının hukukten mümkün olmadığı ifade edilmiştir.

13. Nihai karar başvuru vekiline 3/8/2017 tarihinde tebliğ edilmiştir.

14. Başvuru 23/8/2017 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

15. Konu hakkında ilgili hukuk için bkz. *Tevfik İlker Akçam*, B. No: 2018/9074, 3/7/2019, §§ 15-30.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

16. Mahkemenin 15/12/2020 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Hak Sahipliğinin Tespiti Açısından İdareye Başvuru Tarihinden Geriye Doğru Altmış Günü Kapsayacak Şekilde Hüküm Kurulmaması Nedeniyle Mülkiyet Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

17. Başvuru, benzer duruma ilişkin olarak Danıştay Sekizinci Dairesince verilen 12/4/2016 tarihli kararda İdareye başvuru tarihinden önceki altmış günü kapsayacak şekilde nöbet ücreti ödenmesi gerektiğinin hükme bağlandığını ancak açtığı davada bu karara uygun hüküm kurulmayarak hak sahipliğinin başlangıcının hatalı tespit edildiğini belirtmiş ve bu nedenle ücrette adaletin sağlanması, adil yargılanma ve mülkiyet hakları ile eşitlik ilkesi, zorla çalıştırma ve angarya yasağının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

18. Somut olayda başvuru, mesaisine ek olarak tuttuğu nöbetlere ilişkin olarak hak kazandığı nöbet ücretlerinin ödenmesi talebiyle 29/2/2016 tarihinde İdareye başvurmuş ve İdare bu başvuruya cevap vermemiştir. Başvurucunun zimnen reddedilen işlemin iptali istemiyle açtığı davaya ilişkin dilekçesinde idari işlemin iptalini ve ödenmeyen nöbet ücretlerinin yasal faizi ile ödenmesini talep ettiği anlaşılmıştır. Mahkeme 1/3/2017 tarihinde davanın kabulüne, dava konusu işlemin iptaline, ödenmeyen nöbet ücretlerinin İdareye başvuru tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte başvurucuya ödenmesine karar vermiştir. Başvurucu bu kararı nöbet ücretinin İdareye başvuru tarihinden geriye doğru altmış günlük süreyi kapsayacak şekilde ödenmesi gerektiği gerekçesiyle istinaf yoluna başvurmuştur. Bölge İdare Mahkemesi, Mahkemenin başvurucunun istemine bağlı kalarak karar verdiğini ve başvurucunun nöbet ücretinin İdareye başvuru tarihinden geriye doğru altmış günlük süreyi kapsayacak şekilde ödenmesi yönünde bir talebinin bulunmadığını ifade ederek istinaf istemini reddetmiştir.

19. Başvurucunun iptalini istediği idari işlemden geriye yönelik nöbet ücretlerinin ödenmesini talep ettiği açıktır. Mahkeme de bu talebe uygun olarak ödenmeyen nöbet ücretlerinin İdareye başvuru tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte başvurucuya ödenmesine karar vermiştir. Bu durumda ödenecek faiz yönünden İdareye başvuru tarihi esas alınmış ancak alacaklar açısından geriye yönelik bir başlangıç tarihi tespit edilmemiştir. Bu nedenle ilk derece mahkemesi kararının başvurucunun aleyhine olduğu sonucuna varılamayacağı gibi mahkeme kararını icra edecek olan İdarenin doğrudan 6/1/1982 tarihli ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun hükümlerini dikkate almayacağı da ileri sürülemez. Bireysel başvuru formunda ilk derece mahkemesi kararı sonrası kendisine ödeme yapıldığını ifade eden başvuru, bu ödemelerin hak sahibi olduğunu ileri sürdüğü dönemden daha kısa bir dönemi kapsadığına yönelik bir iddia ileri sürmemiş ve buna ilişkin bir bilgi ya da belge sunmamıştır. Dolayısıyla söz konusu iddiaların temellendirilmemiş şikâyet kapsamında kabul edilmesi gerekmektedir.

20. Açıklanan gerekçelerle başvurunun bu kısmının diğer kabul edilebilirlik koşulları yönünden incelenmeksizin *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

B. İcap Nöbeti Ücretinin Ödenmemesi Nedeniyle Mülkiyet Hakkı İle Bağlantılı Olarak Anayasa'nın 10. Maddesinde Güvence Altına Alınan Ayrımcılık Yasasının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

21. Başvurucu; olağan mesaisi yanında tuttuğu icap nöbeti ücretlerinin ödenmediğini, 657 sayılı Kanun'a tabi uzman hekimlere bu ödemenin yapıldığını ve emeğinden karşılıksız yararlandığını ifade etmiştir. Başvurucu 657 sayılı Kanun'a tabi personel ile 2547 sayılı Kanun'a tabi tıpta uzmanlık öğrencilerine nöbet ücreti ödenirken 2547 sayılı Kanun'a tabi olarak çalışan uzman doktorlara nöbet ücreti ödenmemesinin eşitlik ilkesine aykırı olduğunu iddia etmektedir. Sonuç olarak başvuru bu gerekçelerle ücrette adaletin sağlanması, adil yargılanma ve mülkiyet hakları ile eşitlik ilkesi, zorla çalıştırma ve angarya yasasının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

22. Başvuru konusu ile ilgili ilkeler daha önce Anayasa Mahkemesi tarafından 3/7/2019 tarihli kararda ortaya konmuştur (*Tevfik İlker Akçam*, §§ 34-59). Buna göre her ne kadar başvurucu; ücrette adaletin sağlanması ve adil yargılanma hakkının, zorla çalıştırma ve angarya yaşama da ihlal edildiğini ileri sürmüştü de başvurusunun şikâyetleri ilgili olduğu mülkiyet hakkı bağlamında, ayrımcılık yasağı iddiası kapsamında incelenmiştir.

23. Anayasa Mahkemesince 2547 sayılı Kanun hükümlerine tabi uzman doktor olarak görev yapan başvurucuya tuttuğu acil, yoğun bakım ve icap nöbetlerine ilişkin olarak 657 sayılı Kanun'un ek 33. maddesinde yer alan hüküm gerekçe gösterilerek nöbet ücretleri ödenmediği hâlde anılan Kanun hükmü uyarınca başvurucu ile aynı şekilde yataklı tedavi kurumları, seyyar hastaneler, ağız ve diş sağlığı merkezleri ve 112 Acil sağlık hizmetlerinde haftalık çalışma süresi dışında normal, acil veya branş nöbeti tutarak bu nöbet karşılığında kurumunca izin kullanımına müsaade edilmeyen 657 sayılı Kanun'a tabi memurlar ve sözleşmeli personel ile 2547 sayılı Kanun'a tabi tıpta uzmanlık öğrencilerine nöbet ücreti ödendiği belirtilmiştir. Ayrıca 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 9. maddesi uyarınca Sağlık Bakanlığı ile üniversitelerde birlikte kullanılan sağlık tesislerinde nöbet tutan öğretim üyelerine de nöbet ücreti ödenmesine ilişkin bir düzenleme olduğu ifade edilmiştir (*Tevfik İlker Akçam*, §§ 43, 48).

24. Anayasa Mahkemesi 2547 sayılı Kanun'un 3. maddesinde öğretim elemanları olarak sayılan öğretim üyeleri, öğretim görevlileri ve araştırma görevlilerinin nöbet hizmetine tabi olmaları durumunda nöbet ücreti alıp alamayacaklarına ilişkin bir düzenleme yapılmadığına ve başvurusunun nöbet tuttuğu, bunun yanı sıra icap nöbeti de tuttuğu yani İdarenin başvurusunun iş gücünden uzman doktor olarak yararlandığı ancak 657 sayılı Kanun'un ek 33. maddesinde sayılan kişilerden olmadığı gerekçesiyle nöbet ücretinden yararlandırılmadığına vurgu yapmış ve aynı sağlık kuruluşlarında nöbet hizmetine tabi olup nöbet ücretine hak kazanan kişilerin karşılaştırma yapmaya müsait olacak şekilde *benzer durumda* olduklarının açık olduğunu tespit ederek diğer sağlık personeline nöbet ücreti ödenip 2547 sayılı Kanun'a tabi olarak çalışan uzman doktorlara ödenmemesinin *farklı muamele* teşkil ettiğine işaret etmiştir (*Tevfik İlker Akçam*, §§ 44, 47, 49).

25. Kamu personeli hakkında yerine getirilen hizmetin şartları ile mali hakların belirlenmesine ilişkin farklı düzenlemelerin yapılmasının söz konusu olabileceğine değinilen bu kararda; aynı nitelikte kamu hizmeti veren ve uzman doktorların da dâhil olduğu 657 sayılı Kanun'a tabi personel ile 2547 sayılı Kanun'a tabi tıpta uzmanlık öğrencilerine, ayrıca Sağlık Bakanlığı ile üniversitelerde birlikte kullanılan sağlık tesislerinde nöbet tutan 2547 sayılı Kanun'a tabi öğretim üyelerine nöbet ücreti ödenirken üniversite hastanelerinde 2547 sayılı Kanun'a tabi olarak çalışan uzman doktorlara nöbet ücreti ödenmemesinin nesnel ve makul bir gerekçeye dayandırılması gerektirecek bir sebep bulunmadığı görüldüğüne, ayrıca müdahalenin nesnel ve makul bir gerekçeye dayandığı yolunda bir tespite ulaşılmasını gerektiren somut bir verinin bulunmadığına değinilmiştir. Anayasa Mahkemesi bu gerekçelerle kamu otoritesinin ortaya çıkardığı farklılığın başvurusunun mülkiyet hakkına yönelik ayrımcı bir muameleyle yol açtığı sonucuna varmıştır (*Tevfik İlker Akçam*, §§ 56, 57).

26. Somut olayda da anılan ilkelerden ayrılmayı gerektiren bir durum bulunmamaktadır. Bu nedenlerle 2547 sayılı Kanun'a tabi olarak uzman doktor olarak çalışan başvurucuya tuttuğu icap nöbeti ücreti ödenmeyerek 657 sayılı Kanun'a tabi uzman doktorlar ile 2547 sayılı Kanun'a tabi uzman doktorlar arasında nöbet ücreti yönünden bir farklılık

yaratıldığı dikkate alındığında bu durumun mülkiyet hakkına yönelik ayrımcı bir muameleye yol açtığı anlaşılmaktadır. Buna göre olayda objektif ve makul bir gerekçe gösterilmeden mülkiyet hakkına yapılan ayrımcı müdahale nedeniyle başvurucuya aşırı bir külfet yüklenmesine yol açılmıştır. Dolayısıyla başvuru konusu olayda mülkiyet hakkı bağlamında ayrımcılık yasağının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

27. Açıklanan gerekçelerle mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak Anayasa'nın 10. maddesinde güvence alınan ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

28. 30/11/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvurucunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir ...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

29. Başvurucu, ihlalin tespiti ile 100.000 TL maddi ve 50.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

30. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Anayasa Mahkemesi diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına işaret etmiştir (*Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

31. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

32. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı veya mahkemenin ihlali gideremediği durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanunun 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi uyarınca ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak ihlali ortadan

kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülenen bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir kararın kendisine ulaştığı mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemezsizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir (*Mehmet Doğan*, §§ 58, 59; *Aliğül Alkaya ve diğerleri (2)*, §§ 57-59, 66, 67).

33. İncelenen başvuruda mülkiyet hakkı bağlamında ayrımcılık yasağının ihlal edildiği sonucuna ulaşılmıştır. Dolayısıyla ihlalin İdarenin uygulamasından ve mahkeme kararında kanun hükümlerine ilişkin yapılan yorumdan kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

34. Bu durumda mülkiyet hakkı bağlamında ayrımcılık yasağının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş, yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere İzmir Bölge İdare Mahkemesi 5. İdare Dava Dairesine gönderilmesine karar verilmesi gerekmektedir.

35. İhlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılamanın yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

36. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 257,50 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.857,50 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Hak sahipliğinin tespiti açısından idareye başvuru tarihinden geriye doğru altmış günü kapsayacak şekilde hüküm kurulmaması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. İcap nöbeti ücretinin ödenmemesi nedeniyle mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkıyla bağlantılı olarak Anayasa'nın 10. maddesinde güvence altına alınan ayrımcılık yasağının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak ayrımcılık yasağının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere İzmir Bölge İdare Mahkemesi 5. İdare Dava Dairesine (E.2017/1510 ve K.2017/1366) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

E. 257,50 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.857,50 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına; ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal faiz UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 15/12/2020 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Burhan ÜSTÜN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ